

KELEMEN ZOLTÁN

Angyalporban gázoltam egykoron

Angyalporban gázoltam egykoron
 Ködhorizont tükrében nézem most hajamat
 Meddig lesz enyém?
 Apró talpaim bűdös bakancsokba nőttek
 S nem hallok kakasszót a diófa alatt
 Kőd nyaldossa a fatörzseket és az erdő lassan behatol a parkba
 Pohárposfák imbolyognak a hajópadlón
 Soraimat törött kés vágta át
 Kiút
 A meredek rétek haranglába felé
 Futás közben szoknya villan
 Viaszcsepp zuhan le a láng karimájáról
 Behálóznak az utak

1995. május 18.

És

És ha átok borul a földre
 mint egy nebéz virág
 És a dermedt fák nem nyújtogatják tovább
 tekergő rúna-águkat
 És pára sóhajt penészes ég alatt
 És bőrödre légy száll lustán
 mint dögmadár kút fölé a pusztán
 És nyeli a dermedt veritékcseppeket
 És zuhanni tűnő perceket
 számlálnak a vizek
 És amikor már azt hiszed
 ez már csak ilyen
 És akkor majd igen

1994. június 30.